

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2005/65/EF

2009/EØS/34/16

av 26. oktober 2005

om forbedret sikkerhet for havner(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 80 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Sikkerhetshendelser som følge av terrorisme er blant de største truslene mot idealene om demokrati, frihet og fred som er grunnleggende verdier i Den europeiske union.
- 2) Mennesker, infrastruktur og utstyr i havner bør beskyttes mot sikkerhetshendelser og de ødeleggende virkningene av disse. Slik beskyttelse vil være en fordel for transportbrukere, økonomien og samfunnet som helhet.
- 3) Europaparlamentet og Rådet for Den europeiske union vedtok 31. mars 2004 forordning (EF) nr. 725/2004⁽⁴⁾ om forbedret sikkerhet for fartøyer og havneanlegg. Tiltakene for sjøfartssikkerhet som er pålagt ved nevnte forordning, utgjør bare en del av tiltakene som er nødvendige for å oppnå et tilstrekkelig beredskapsnivå i hele transportkjeden knyttet til sjøfart. Forordningens virkeområde omfatter bare sikkerhetstiltak om bord på fartøyer og ved umiddelbar kontakt mellom fartøy og havn.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 310 av 25.11.2005, s. 28, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 65/2006 av 2. juni 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 44, 7.9.2006, s. 13.

⁽¹⁾ EUT C 120 av 20.5.2005, s. 28.

⁽²⁾ EUT C 43 av 18.2.2005, s. 26.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 10. mai 2005 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 6. oktober 2005.

⁽⁴⁾ EUT L 129 av 29.4.2004, s. 6.

- 4) Med sikte på å oppnå best mulig beskyttelse for skipsfarts- og havnesektorene, bør det innføres havnesikkerhetstiltak som omfatter alle havner innenfor grensene fastsatt av den berørte medlemsstaten, slik at sikkerhetstiltakene som treffes i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004, underbygges av forbedret sikkerhet i områder med havneaktivitet. Disse tiltakene bør få anvendelse på alle havner der det ligger ett eller flere havneanlegg som omfattes av forordning (EF) nr. 725/2004.
- 5) Målsettingen om sikkerhet i dette direktiv bør oppnås gjennom å vedta egnede tiltak med forbehold for medlemsstatenes regelverk på området nasjonal sikkerhet og tiltak som kan treffes på grunnlag av avdeling VI i traktaten om Den europeiske union.
- 6) Medlemsstatene bør på grunnlag av detaljerte sårbarhetsvurderinger fastslå de nøyaktige grensene for det havneområdet som skal sikres, samt de ulike tiltakene som kreves for å oppnå tilstrekkelig sikkerhet i havnen. Slike tiltak bør avhenge av det gjeldende beredskapsnivået og gjenspeile forskjeller i risikoprofilen for ulike delområder av havnen.
- 7) Medlemsstatene bør godkjenne havnesikkerhetsplaner der resultatene av sårbarhetsvurderingen av havnene er innarbeidet. Effektive sikkerhetstiltak forutsetter også en klar fordeling av oppgaver mellom alle berørte parter samt regelmessige øvelser. At denne klare fordelingen av oppgaver og registreringer av øvelsesrutiner inngår i havnens sikkerhetsplan, anses å bidra sterkt til at både forebyggende og utbedrende havnesikkerhetstiltak blir effektive.
- 8) Roroskip er særlig sårbare for sikkerhetshendelser, særlig dersom de transporterer både passasjerer og last. Det bør på grunnlag av risikovurderinger treffes tilstrekkelige tiltak til å sikre at person- og lastebiler beregnet på transport med roroskip på innenriksruter og internasjonale ruter, ikke forårsaker risiko for fartøyet, passasjerene og besetningen eller for lasten. Tiltakene bør treffes på en måte som i minst mulig grad hindrer flyten i operasjonene.

- 9) Medlemsstatene bør kunne nedsette havnesikkerhetskomiteer som har som oppgave å gi praktiske råd i havnene som omfattes av dette direktiv.
- 10) Medlemsstatene bør sørge for at alle berørte parter kjenner sitt ansvarsområde når det gjelder havnesikkerhet. Medlemsstatene bør kontrollere at sikkerhetsreglene overholdes og utpeke en myndighet som er ansvarlig for alle havnene, godkjenne alle sårbarhetsvurderinger og sikkerhetsplaner for havnene, fastsette beredskapsnivåer og opplyse om disse etter behov samt sørge for at det opplyses om tiltakene og at de gjennomføres og samordnes på en riktig måte.
- 11) Medlemsstatene bør godkjenne vurderinger og planer og føre tilsyn med at de gjennomføres i havnene. For å begrense forstyrrelsene i havnevirksomheten og de administrative byrdene for inspeksjonsorganene mest mulig, bør Kommisjonen overvåke gjennomføringen av dette direktiv samtidig med inspeksjonene fastsatt i artikkel 9 nr. 4 i forordning (EF) nr. 725/2004.
- 12) Medlemsstatene bør sørge for at et kontaktorgan for havnesikkerhet fungerer som bindeledd mellom Kommisjonen og medlemsstatene. De bør underrette Kommisjonen om hvilke havner som omfattes av dette direktiv, på grunnlag av sårbarhetsvurderingene som er utført.
- 13) En effektiv og ensartet gjennomføring av tiltakene i henhold til denne sikkerhetspolitikken reiser viktige finansieringsmessige spørsmål. Finansiering av ytterligere sikkerhetstiltak bør ikke føre til konkurransevridning. Innen 30. juni 2006 bør Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet resultatene av en undersøkelse av kostnadene ved tiltakene truffet i henhold til dette direktiv, som særlig ser nærmere på hvordan finansieringen er delt mellom offentlige myndigheter, havnemyndighetene og operatørene.
- 14) Dette direktiv respekterer grunnleggende rettigheter, og følger de prinsipper som er nedfelt i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter.
- 15) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽¹⁾.
- 16) Det bør innføres en framgangsmåte for tilpasning av dette direktiv for å ta hensyn til utviklingen i de internasjonale instrumentene, og i lys av de oppnådde erfaringer, å tilpasse eller utfylle de detaljerte bestemmelsene i vedleggene til dette direktiv, uten å utvide direktivets virkeområde.
- 17) Ettersom målene for dette direktiv, som er å innføre egnede tiltak for sjøtransport- og havnepolitikken på en balansert måte, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, og derfor, fordi dette direktiv omfatter hele Europa, lettere kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet, som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet i samme artikkel går dette direktiv ikke ut over det som er nødvendig for å oppnå disse målene.
- 18) Ettersom dette direktiv gjelder sjøhavner, får forpliktelsene i direktivet ikke anvendelse på Østerrike, Den tsjekkiske republikk, Ungarn, Luxembourg eller Slovakia —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Formål

1. Dette direktiv har som hovedformål å innføre fellesskapstiltak med sikte på å bedre havnesikkerheten mot trusler om sikkerhetshendelser.

Dette direktiv skal også sikre at sikkerhetstiltakene som treffes i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004, underbygges av forbedret havnesikkerhet.

2. Tiltakene nevnt i nr. 1, skal bestå av:

- a) felles grunnleggende regler for sikkerhetstiltak for havner,
- b) en ordning for anvendelse av disse reglene,
- c) egnede ordninger for å kontrollere at reglene overholdes.

Artikkel 2

Virkeområde

1. I dette direktiv er det fastsatt sikkerhetstiltak som skal overholdes i havner. Medlemsstatene kan anvende bestemmelsene i dette direktiv på områder knyttet til havnen.

⁽¹⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

2. Tiltakene fastsatt i dette direktiv, får anvendelse på alle havner som ligger på en medlemsstats territorium der det ligger ett eller flere havneanlegg som omfattes av en godkjent sikkerhetsplan for havneanlegg i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004. Dette direktiv får ikke anvendelse på militære installasjoner i havner.

3. Medlemsstatene skal for hver havn fastsette de grensene for havnen som gjelder i dette direktiv, idet det tas behørig hensyn til opplysningene fra sårbarhetsvurderingen av havner.

4. Dersom grensene for et havneanlegg som definert i forordning (EF) nr. 725/2004, er fastsatt av en medlemsstat på en måte som reelt omfatter havnen, skal de relevante bestemmelsene i forordning (EF) nr. 725/2004 komme foran bestemmelsene i dette direktiv.

Artikkel 3

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

1. «havn» et bestemt land- og vannområde som har grenser fastsatt av medlemsstaten der havnen ligger, og som inneholder anlegg og utstyr beregnet på tilrettelegging for kommersiell sjøtransport,
2. «kontakt mellom fartøy og havn» det samspillet som oppstår når et fartøy direkte og umiddelbart påvirkes av handlinger som omfatter forflytning av personer eller varer eller ytelsen av havnetjenester til eller fra fartøyet,
3. «havneanlegg» et sted der kontakt mellom fartøy og havn finner sted; dette omfatter områder som ankerplasser, venteplasser og ankomst fra sjøsiden, etter hva som er aktuelt,
4. «kontaktorgan for havnesikkerhet» det organet som er utpekt av hver medlemsstat for å fungere som kontaktorgan for Kommissjonen og andre medlemsstater, og som skal tilrettelegge, følge opp og opplyse om anvendelsen av tiltakene for havnesikkerhet fastsatt i dette direktiv,
5. «havnesikkerhetsmyndighet» myndigheten som har ansvar for sikkerhetsspørsmål i en bestemt havn.

Artikkel 4

Samordning med tiltak som treffes i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004

Medlemsstatene skal sørge for at havnesikkerhetstiltakene som innføres ved dette direktiv, er nært samordnet med tiltak som treffes i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004.

Artikkel 5

Havnesikkerhetsmyndighet

1. Medlemsstatene skal utpeke en havnesikkerhetsmyndighet for hver havn som omfattes av dette direktiv. En havnesikkerhetsmyndighet kan utpekes for mer enn én havn.
2. Havnesikkerhetsmyndigheten skal ha ansvar for å utarbeide og gjennomføre havnesikkerhetsplanene som bygger på resultatene av sårbarhetsvurderinger av havner.
3. Medlemsstatene kan utpeke en «vedkommende sjøfartssikkerhetsmyndighet» som fastsatt i forordning (EF) nr. 725/2004, som havnesikkerhetsmyndighet.

Artikkel 6

Sårbarhetsvurdering av havner

1. Medlemsstatene skal sørge for at det utføres sårbarhetsvurderinger av havnene som omfattes av dette direktiv. Disse vurderingene skal ta behørig hensyn til de særlige kjennetegnene ved forskjellige deler av en havn, og når vedkommende myndighet i medlemsstaten vurderer det som hensiktsmessig, havnens tilgrensende områder dersom disse har innvirkning på sikkerheten i havnen, samt til de vurderingene av havneanleggene innenfor deres grenser som er utført i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004.
2. Hver havnesårbarhetsvurdering skal utføres slik at det som minstekrav tas hensyn til de detaljerte kravene fastsatt i vedlegg I.
3. Sårbarhetsvurderinger av havner kan utføres av en anerkjent sikkerhetsorganisasjon som nevnt i artikkel 11.
4. Sårbarhetsvurderinger av havner skal godkjennes av den berørte medlemsstaten.

*Artikkel 7***Sikkerhetsplan for havner**

1. På bakgrunn av resultatene av havnesårbarhetsvurderingene skal medlemsstatene sørge for at havnesikkerhetsplaner utarbeides, opprettholdes og ajourføres. Havnesikkerhetsplanene skal ta for seg de særlige kjennetegnene ved forskjellige deler av en havn, og sikkerhetsplanene for havneanlegg innenfor deres grenser som er fastsatt i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004, skal være innarbeidet i havnesikkerhetsplanene.

2. Havnesikkerhetsplanene skal for hvert av de beredskapsnivåene som er nevnt i artikkel 8, fastslå:

- a) hvilke framgangsmåter som skal følges,
- b) hvilke tiltak som skal gjennomføres,
- c) hvilke handlinger som skal utføres.

3. Hver havnesikkerhetsplan skal som minstekrav ta hensyn til de detaljerte kravene angitt i vedlegg II. Havnesikkerhetsplanene skal når det er relevant og etter behov særlig inneholde sikkerhetstiltak som skal anvendes på passasjerer og kjøretøyer som skal kjøre om bord i sjøgående fartøy som transporterer passasjerer og kjøretøyer. I forbindelse med internasjonal sjøtransport skal de berørte medlemsstatene samarbeide om sårbarhetsvurderingen.

4. Havnesikkerhetsplaner kan utarbeides av en anerkjent sikkerhetsorganisasjon som nevnt i artikkel 11.

5. Havnesikkerhetsplaner skal godkjennes av den berørte medlemsstaten før de gjennomføres.

6. Medlemsstatene skal sørge for at gjennomføringen av havnesikkerhetsplanene overvåkes. Overvåkingen skal samordnes med andre kontrollaktiviteter i havnen.

7. Medlemsstatene skal sørge for at det gjennomføres egnede øvelser, idet det tas hensyn til de grunnleggende kravene til sikkerhetsopplæring som oppført i vedlegg III.

*Artikkel 8***Beredskapsnivåer**

1. Medlemsstatene skal innføre et system med beredskapsnivåer for havner eller deler av havner.

2. Det skal være tre beredskapsnivåer, som definert i forordning (EF) nr. 725/2004:

- «Beredskapsnivå 1»: det nivået som egnede, minste sikkerhetstiltak alltid skal holdes på,
- «Beredskapsnivå 2»: det nivået som egnede, ytterligere sikkerhetstiltak skal holdes på i et tidsrom som følge av økt risiko for en sikkerhetshendelse,
- «Beredskapsnivå 3»: det nivået som ytterligere, særlige sikkerhetstiltak skal holdes på i et begrenset tidsrom når en sikkerhetshendelse er sannsynlig eller umiddelbart forestående, selv om det kanskje ikke er mulig å utpeke det spesifikke målet.

3. Medlemsstatene skal fastsette de gjeldende beredskapsnivåene for hver enkelt havn eller del av en havn. På hvert beredskapsnivå kan en medlemsstat bestemme at ulike sikkerhetstiltak skal gjennomføres i forskjellige deler av havnen avhengig av resultatene av sårbarhetsvurderingen av havnen.

4. Medlemsstatene skal underrette den relevante personen eller de relevante personene om det gjeldende beredskapsnivået for hver havn eller del av en havn samt opplyse om eventuelle endringer av dette.

*Artikkel 9***Havnens sikkerhetsansvarlige**

1. De berørte medlemsstatene skal godkjenne en sikkerhetsansvarlig for hver havn. Hver havn skal, når det er mulig, ha en egen sikkerhetsansvarlig, men kan, dersom det er hensiktsmessig, dele en sikkerhetsansvarlig med andre havner.

2. Havnens sikkerhetsansvarlige skal fungere som kontaktorgan i spørsmål som gjelder havnesikkerhet.

3. Dersom havnens sikkerhetsansvarlige og havneanleggets eller -anleggenes sikkerhetsansvarlige i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004 ikke er samme person, skal det sørges for nært samarbeid mellom dem.

*Artikkel 10***Gjennomgåelse**

1. Medlemsstatene skal sørge for at havnens sårbarhetsvurderinger og sikkerhetsplaner gjennomgås etter behov. De skal gjennomgås minst én gang hvert femte år.

2. Gjennomgåelsen skal omfatte artikkel 6 eller artikkel 7, etter hva som er relevant.

Artikkel 15

Artikkel 11

Anerkjent sikkerhetsorganisasjon

Medlemsstatene kan utpeke anerkjente sikkerhetsorganisasjoner for de formålene som er angitt i dette direktiv. De anerkjente sikkerhetsorganisasjonene skal oppfylle vilkårene oppført i vedlegg IV.

Artikkel 12

Kontaktorgan for havnesikkerhet

Medlemsstatene skal utpeke et kontaktorgan for havnesikkerhet. Dette kontaktorganet kan være kontaktorganet som er utpekt i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004. Kontaktorganet for havnesikkerhet skal framlegge for Kommisjonen listen over havner som omfattes av dette direktiv, og skal underrette Kommisjonen om eventuelle endringer av listen.

Artikkel 13

Gjennomføring og samsvars kontroll

1. Medlemsstatene skal utarbeide et system for tilstrekkelig og regelmessig overvåking av havnenes sikkerhetsplaner og gjennomføringen av disse.

2. Kommisjonen skal i samarbeid med kontaktorganene nevnt i artikkel 12, overvåke medlemsstatenes gjennomføring av dette direktiv.

3. Denne overvåkingen skal foretas samtidig med inspeksjonene fastsatt i artikkel 9 nr. 4 i forordning (EF) nr. 725/2004.

Artikkel 14

Tilpasninger

Vedlegg I-IV kan endres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 15 nr. 2, uten at virkeområdet for dette direktiv utvides.

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved forordning (EF) nr. 725/2004.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF, skal være én måned.

3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

Artikkel 16

Fortrolighet og spredning av opplysninger

1. Ved anvendelsen av dette direktiv, skal Kommisjonen i samsvar med beslutning 2001/844/EF, ECSC, Euratom⁽¹⁾, treffe hensiktsmessige tiltak for å beskytte taushetsbelagte opplysninger som den har tilgang til eller som den er blitt meddelt av medlemsstatene.

Medlemsstatene skal treffe tilsvarende tiltak i samsvar med relevant nasjonal lovgivning.

2. Alt personell som utfører sikkerhetsinspeksjoner eller håndterer fortrolig informasjon i tilknytning til dette direktiv, skal gjennomgå en egnet sikkerhetsklarering som skal utføres av medlemsstaten som personellet er statsborgere i.

Artikkel 17

Sanksjoner

Medlemsstatene skal sørge for å innføre sanksjoner som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende, ved brudd på de internrettslige bestemmelsene som er vedtatt i henhold til dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 317 av 3.12.2001, s. 1. Beslutningen sist endret ved beslutning 2005/94/EF, Euratom (EUT L 31 av 4.2.2005, s. 66).

*Artikkel 18***Gjennomføring**

1. Medlemsstatene skal innen 15. juni 2007 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommissjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

*Artikkel 19***Vurderingsrapport**

Innen 15. desember 2008 og deretter hvert femte år skal Kommissjonen framlegge en vurderingsrapport for Europaparlamentet og Rådet på grunnlag av blant annet de opplysningene som er innhentet i samsvar med artikkel 13. I rapporten skal Kommissjonen analysere medlemsstatenes

overholdelse av dette direktiv og hvor effektive de tiltakene som er truffet, er. Den skal om nødvendig framlegge forslag til tilleggstiltak.

*Artikkel 20***Ikrafttredelse**

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

*Artikkel 21***Adressater**

Dette direktiv er rettet til de medlemsstatene som har havner som nevnt i artikkel 2 nr. 2.

Utferdiget i Strasbourg, 26. oktober 2005.

For Europaparlamentet

For Rådet

J. BORRELL FONTELLES

D. ALEXANDER

President

Formann

*VEDLEGG I***SÅRBARHETSVURDERING AV HAVNER**

Sårbarhetsvurderingen av havner danner grunnlaget for sikkerhetsplanen for havner og gjennomføringen av denne. Sårbarhetsvurderingen av havnen skal minst omfatte:

- identifisering og vurdering av viktige eiendeler og infrastruktur som det er viktig å beskytte,
- identifisering av mulige trusler mot eiendelene og infrastrukturen og sannsynligheten for at de skal oppstå, med det formål å fastsette og prioritere sikkerhetstiltakene,
- identifisering, utvelgning og prioritering av mottiltak og endringer av framgangsmåter, og hvor effektive disse er for å redusere sårbarheten, og
- identifisering av svakheter, herunder menneskelige faktorer, i infrastrukturen, politikken og framgangsmåtene.

For dette formålet skal vurderingen minst:

- identifisere alle områder som er relevante for havnesikkerheten, herunder også havnens grenser. Dette gjelder også havneanlegg som allerede omfattes av forordning (EF) nr. 725/2004, idet det tas utgangspunkt i risikoanalysen her,
- identifisere sikkerhetsproblemer som oppstår i kontaktflaten mellom havneanleggets sikkerhetstiltak og andre havnesikkerhetstiltak,
- identifisere hvilket havnepersonell som skal gjennomgå bakgrunnskontroll og/eller sikkerhetsklarering på grunn av deres forbindelse til høyrisikoområder,
- dersom det er hensiktsmessig, inndele havnen etter sannsynligheten for sikkerhetshendelser. Områdene vil bli vurdert ikke bare ut fra deres egen profil som mulige mål, men også etter muligheten for at de blir benyttet som adgangsvei til et tilstøtende område som er det egentlige målet,
- fastslå variasjoner i risiko, f.eks. sesongvariasjoner,
- fastslå de særlige kjennetegnene for de enkelte delområdene, f.eks. plassering, adgang, strømforsyning, kommunikasjonssystem, eierforhold, brukere og andre elementer som vurderes som relevante for sikkerheten,
- fastslå mulige trusselbilder for havnen. Hele havnen eller bestemte deler av havnens infrastruktur, last, bagasje, personer eller transportutstyr i havnen kan være et direkte mål for en påvist trussel,
- fastslå de særlige følgene av et trusselbilde. Følgene kan påvirke ett eller flere delområder. Både direkte og indirekte følger skal identifiseres. Særlig oppmerksomhet skal rettes mot risikoen for personskader,
- fastslå risikoen for kjedevirkninger av sikkerhetshendelser,

- identifisere sårbare områder i hvert delområde,
- identifisere alle organisasjonsmessige forhold som er relevante for havnens generelle sikkerhet, herunder inndelingen av alle sikkerhetsmyndigheter samt gjeldende regler og framgangsmåter,
- identifisere sårbare områder i havnens samlede sikkerhet som er knyttet til forhold vedrørende organisasjon, lovgivning og framgangsmåter,
- identifisere tiltak, framgangsmåter og handlinger som tar sikte på å redusere kritiske sårbare områder. Særlig oppmerksomhet skal rettes mot behovet og metodene for adgangskontroll eller -begrensninger for hele havnen eller for en bestemt del av en havn, herunder identifisering av passasjerer, havnepersonell eller andre arbeidere, besøkende og besetningsmedlemmer, krav til overvåking av områder eller aktiviteter samt kontroll av last og bagasje. Tiltak, framgangsmåter og handlinger bør være tilpasset til den sannsynlige risikoen, som kan variere fra havneområde til havneområde,
- fastslå hvordan tiltak, framgangsmåter og handlinger vil bli skjerpet dersom beredskapsnivået heves,
- fastslå særlige krav til håndtering av velkjente sikkerhetsproblemer, herunder mistenkelig last, bagasje, bunkers, forsyninger eller personer, ukjente pakker og kjente farer (f.eks. bomber). Disse kravene skal analysere hvilke forhold som er ønskelige for å nøytralisere risikoen på stedet eller etter transport til et sikkert område,
- fastslå tiltak, framgangsmåter og handlinger med sikte på å begrense og redusere følgene,
- fastslå hvilken oppgavefordeling som gir en hensiktsmessig og korrekt gjennomføring av tiltakene, framgangsmåtene og handlingene,
- der det er hensiktsmessig, rette særlig oppmerksomhet mot forholdet til andre sikkerhetsplaner (f.eks. sikkerhetsplaner for havneanlegg) og andre eksisterende sikkerhetstiltak. Det skal også rettes oppmerksomhet mot forholdet til andre beredskapsplaner (f.eks. beredskapsplaner for oljeforurensning, havneberedskapsplaner, medisinske beredskapsplaner, beredskapsplaner ved atomulykker osv.),
- fastslå kommunikasjonskravene for gjennomføring av tiltakene og framgangsmåtene,
- rette særlig oppmerksomhet mot tiltak for å beskytte fortrolige opplysninger knyttet til sikkerhet mot å bli offentliggjort,
- fastslå behovene for innsyn hos alle som er direkte berørt, samt hos offentligheten, dersom det er relevant.

*VEDLEGG II***SIKKERHETSPLAN FOR HAVNER**

I sikkerhetsplanen for havner fastsettes sikkerhetsordningene for havnen. Planen skal baseres på resultatene av sårbarhetsvurderingen av havnen. Den skal være tydelig og inneholde detaljerte tiltak. Den skal inneholde en kontrollordning som om nødvendig gir mulighet for hensiktsmessige korrigerende tiltak.

Sikkerhetsplanen for havner skal bygge på følgende generelle elementer:

- fastsettelse av alle områder som er relevante for havnesikkerheten. Avhengig av havnens sårbarhetsvurdering kan tiltakene, framgangsmåtene og handlingene variere fra delområde til delområde. Faktisk kan det være behov for sterkere forbyggende tiltak i noen delområder enn i andre. Særlig oppmerksomhet skal rettes mot kontaktflatene mellom delområdene, slik de er beskrevet i sårbarhetsvurderingen av havnen,
- samordning av sikkerhetstiltakene for områder med ulike sikkerhetsmessige kjennetegn,
- fastsettelse av ulike tiltak som kan være nødvendige for de forskjellige delene av havnen, ved forskjellige beredskapsnivåer og som følge av opplysninger om særlige forhold,
- fastsettelse av en organisasjonsstruktur som underbygger en forbedret havnesikkerhet.

På grunnlag av disse generelle elementene skal sikkerhetsplanen for havner fordele oppgaver og angi arbeidsplaner på følgende områder:

- adgangskrav. I noen områder blir kravene først iverksatt når beredskapsnivået overstiger en minstegrense. Alle krav og grenseverdier skal være nøye beskrevet i havnesikkerhetsplanen,
- krav til kontroll av legitimasjon, bagasje og last. Kravene gjelder ikke nødvendigvis alle delområder og heller ikke alltid i fullt omfang. Personer som går inn i eller oppholder seg i et delområde, kan bli kontrollert. Sikkerhetsplanen for havner skal på en hensiktsmessig måte ta hensyn til resultatene av sårbarhetsvurderingen av havner, som er verktøyet som brukes for å fastslå sikkerhetskravene for hvert delområde og ved hvert beredskapsnivå. Dersom det innføres egne ID-kort av hensyn til havnesikkerheten, skal det fastsettes klare framgangsmåter for utstedelse, kontroll av bruken og tilbakelevering av slike dokumenter. I slike framgangsmåter skal det tas hensyn til særtrekk for enkelte brukergrupper i havnen gjennom egne tiltak som begrenser den negative virkningen av adgangskontrollen. Gruppene skal minst omfatte sjøfolk, myndighetenes representanter, personer som regelmessig arbeider i eller besøker havnen, faste beboere i havnen og personer som med ujevne mellomrom arbeider i eller besøker havnen,
- kontakt med myndighetene som har ansvar for kontroll av last, bagasje og passasjerer. Om nødvendig er det planlagt å kople sammen disse myndighetenes opplysnings- og klareringssystemer, herunder eventuelle klareringssystemer før ankomst,
- framgangsmåter og tiltak for håndtering av mistenkelig last, bagasje, bunkers, forsyninger eller personer, herunder utpeking av et sikkert område, og ved andre sikkerhetsproblemer og brudd på havnesikkerheten,
- krav til overvåking av delområder eller aktiviteter i delområder. Både behovet for tekniske løsninger og selve løsningene skal utledes av sårbarhetsvurderingen av havner,

- skilting. Områder med adgangs- og/eller kontrollkrav skal være tydelig skiltet. I kontroll- og adgangskravene skal det tas behørig hensyn til all relevant lovgivning og praksis. Overvåking av aktiviteter skal angis på en egnet måte dersom den nasjonale lovgivningen krever det,
 - kommunikasjon og sikkerhetsklarering. Alle relevante sikkerhetsopplysninger skal formidles på en korrekt måte etter standardene for sikkerhetsklarering i planen. Ettersom noen av opplysningene kan være fortrolige, skal formidlingen være basert på behovet for innsyn, men den skal om nødvendig også omfatte framgangsmåter for formidling av opplysninger til offentligheten. Standarder for sikkerhetsklarering skal inngå i planen og har som formål å beskytte fortrolige opplysninger knyttet til sikkerhet mot ulovlig viderefremidling,
 - rapportering av sikkerhetshendelser. Med sikte på å oppnå rask reaksjon skal det i sikkerhetsplanen for havner være fastsatt klare krav til havnens sikkerhetsansvarlige og/eller til havnens sikkerhetsmyndighet om å rapportere alle sikkerhetshendelser,
 - integrasjon med andre forebyggende planer eller aktiviteter. Planen skal særlig omhandle integrasjon med andre gjeldende forebyggende aktiviteter og kontrollaktiviteter i havnen,
 - integrasjon med andre beredskapsplaner og/eller innarbeiding av særlige beredskapstiltak, -framgangsmåter og -handlinger. Planen skal inneholde en nærmere beskrivelse av samspill og samordning med andre beredskapsplaner. Om nødvendig skal konflikter løses og mangler utbedres,
 - krav til opplæring og øvelser,
 - praktisk organisering av havnesikkerheten samt arbeidsmetoder. I sikkerhetsplanen for havner skal havnesikkerhetsorganisasjonen, fordelingen av dens oppgaver og dens arbeidsmetoder beskrives nærmere. Samordningen med havneanleggets og fartøyenes sikkerhetsansvarlige skal om nødvendig også være beskrevet. Dersom det finnes en havnesikkerhetskomité, skal arbeidsoppgavene til denne komiteen beskrives,
 - framgangsmåter for tilpasning og ajourføring av sikkerhetsplanen for havner.
-

*VEDLEGG III***GRUNNLEGGENDE KRAV TIL SIKKERHETSOPPLÆRING OG -ØVELSER**

Ulike typer øvelser som havnens sikkerhetsansvarlige i samarbeid med medlemsstatenes vedkommende myndigheter, rederiets sikkerhetsoffiser eller eventuelt fartøyets sikkerhetsoffiserer kan delta i, skal holdes minst én gang hvert kalenderår, og det skal være høyst 18 måneder mellom øvelsene. Ved anmodning om at rederiets eller skipets sikkerhetsoffiserer skal delta i felles øvelser, skal det tas hensyn til følgene for sikkerheten og arbeidet om bord på fartøyet. Disse øvelsene skal være en prøve på kommunikasjon, samordning, ressurstilgjengelighet og reaksjoner. Øvelsene kan gjennomføres:

- 1) i full skala eller som praktiske øvelser under virkelige forhold,
 - 2) som skrivebordsøvelse eller seminarer, eller
 - 3) i kombinasjon med andre øvelser, f.eks. kriseberedskapsøvelser eller andre øvelser som gjennomføres av havnestatens myndigheter.
-

*VEDLEGG IV***VILKÅR SOM SKAL OPPFYLLES AV EN ANERKJENT SIKKERHETSORGANISASJON**

En anerkjent sikkerhetsorganisasjon skal kunne dokumentere:

- 1) sakkunnskap om relevante sikkerhetsaspekter,
- 2) hensiktsmessig kunnskap om drift av havner, herunder kunnskap om konstruksjon og bygging av havner,
- 3) hensiktsmessig kunnskap om andre sikkerhetsrelevante operasjoner som kan påvirke havnesikkerheten,
- 4) sin evne til å vurdere de sannsynlige sikkerhetsrisikoene for havnen,
- 5) sin evne til å opprettholde og forbedre personellets sakkunnskap om havnesikkerhet,
- 6) sin evne til å overvåke at personellet alltid er pålitelige,
- 7) sin evne til å opprettholde egnede tiltak for å unngå ulovlig videreformidling av eller tilgang til sikkerhetsfølsomt materiale,
- 8) sin kunnskap om relevante sikkerhetsregler i nasjonal lovgivning og internasjonalt regelverk,
- 9) sin kunnskap om gjeldende sikkerhetstrusler og -mønstre,
- 10) sin kunnskap om gjenkjenning og påvisning av våpen, farlige stoffer og innretninger,
- 11) sin kunnskap om gjenkjenning uten forskjellsbehandling av kjennetegnene ved og atferdsmønstrene til personer som kan utgjøre en trussel for havnesikkerheten,
- 12) sin kunnskap om metoder som brukes til å omgå sikkerhetstiltak,
- 13) sin kunnskap om sikkerhets- og overvåkingsutstyr og -systemer og begrensningene ved bruk av slikt utstyr og slike systemer.

En anerkjent sikkerhetsorganisasjon som har utført en sårbarhetsvurdering av havner eller en revisjon av en slik vurdering av en havn, kan ikke utarbeide eller revidere havnesikkerhetsplanen for den samme havnen.
